

Biraz Anlasam Dinlemem Seni

– Ozan EFE · 27 Nisan 2011

havadır sımsıcacık
ne zaman ısınacak
esmekte fırtınacık
yüze sallıyor nacak

karanlıkta öksüz umarsız
öfkemi kustum yamacına
katran karası ilencimde
amansız kirli akşamına
kuş kanadında yüreğim
çırpınıyor göğünde
şimşek çakıyor gece akıyor

dudağında patladı
hüznüm dala atladı
beni dörde katladı
ne kol kaldı ne bacak

özlemim köşe başında
çıkamaz sokakları bile
dolaştım üşürken ellerim
hohlasak da titriyorum yine
ciğerime işlemiş buzu
her keresinde al oluyor
bilmiyor hıncım

dağlanıyor bedenim
sana gelme nedenim
beni pişman edenim
yerlerde mi kalacak

direniyorum şafağa
yırtılacaktı kör karanlığa
yola düşüyor okullu çocuklar
fabrikaya işe koşanlar

ozan efem acıyor
yüređime sancıyor
yaralarım gıcıyor
beni benden alacak

bir toprak kokusudur
burnumun ucunda tüten
biraz ağlasam gülerim sonra
biraz anlasam dinlemem seni

270411istanbulgölcebuluşma